

ทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตมัธยม
Attitudes towards the Life Partner Act according to the ASEAN Human
Rights Principle of Rajavinit Mathayom high school

ทัตเตช แซ่ซ่ง¹ วรพล เชนไฟ² สันหนัฐ จักรภัทรวงศ์³

Tattadet Saechang, Woraphon Khoenjai, Sunhanat Jakkpattarawong

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยเรื่องทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยมกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ภูมิภาค เพศ อายุ ระดับมัธยมศึกษา มีญาติพี่น้อง ประสบการณ์ถูกละเมิด การยอมรับ รู้เรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิต 3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม จำนวน 282 คน โดยใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการเข้าไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายของการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามจากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน

Received: 2021-02-06 Revised: 2021-03-15 Accepted: 2021-03-10

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Bachelor of Political Science Program in Politics and Government, College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: kinyky43@gmail.com

² หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Bachelor of Political Science Program in Politics and Government, College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University.

³ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University.

คำสำคัญ (Keywords): ทศนคติ; พระราชบัญญัติคู่ชีวิต; สิทธิมนุษยชน

Abstract

Research attitudes about Civil Partnership Bill on ASEAN Human Rights concept of high school students in Rajavinit Mathayom school has several objectives as 1) to study attitudes about Civil Partnership Bill on ASEAN Human Rights concept of high school students in Rajavinit Mathayom school 2) to study factors affecting attitudes about Civil Partnership Bill on ASEAN Human Rights concept of high school students in Rajavinit Mathayom school and personal factor as domicile, gender, age, secondary education, have relatives, experience of violation, accepting and knowing about Civil Partnership Bill and 3) to provide guidance in the development of Civil Partnership Bill on ASEAN Human Rights concept. The population used in this study were high school students in Rajavinit Mathayom school, of which 282 samples were selected from Taro Yamane method by using a simple random sampling method while the selection of random type was done by accidental sampling. Research instruments were questionnaires and doing data analysis and processing by statistical packages to compute statistics for answering research objectives and hypotheses.

Keywords: Attitude; Civil Partnership Act; Human Rights

บทนำ (Introduction)

ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ร่างขึ้นครั้งแรกเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2556 การเกิดร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. นั้นต้องย้อนกลับไปในปี พ.ศ. 2555 มีคู่รักเพศเดียวกันคู่หนึ่งได้เดินทางไปที่สำนักงานทะเบียนอำเภอ เพื่อขอจดทะเบียนสมรสแต่นายทะเบียนได้พิจารณาตามข้อกำหนด นายทะเบียนอ้างอิงจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1448 ที่กำหนดไว้ชัดเจนว่า การสมรสจะทำได้ก็ต่อเมื่อ “ชายและหญิง” มีอายุ 17 ปีบริบูรณ์ ดังนั้นความมาเป็นคู่รักเพศเดียวกันจึงไปขัดต่อข้อกำหนด และไม่สามารถให้สมรสกันได้ ซึ่งทั้งคู่มองว่านี่คือการละเมิดสิทธิของตนเองเพราะเหตุใดกฎหมายต้องมีการกำหนดว่า คู่แต่งงานกันต้องมีเพียงแคผู้ชายและผู้ชายเท่านั้น (วิศรุต สินพงษ์พร, 2563)

ต่อมาจึงมีคู่รักเพศเดียวกันคู่หนึ่งได้ไปร้องเรียนกับสภาผู้แทนราษฎรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่ง ทำให้สภาฯ ได้ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาข้อกำหนดว่าคนเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสกันได้จริงหรือไม่ และด้วยที่มีการต่อต้านของกลุ่มอนุรักษ์นิยมที่มีเป็นจำนวนมาก ทำให้สามารถสรุปได้ ณ เวลานั้นคือ บุคคลเพศเดียวกันไม่สามารถทำการ “สมรส” กันได้ ดังนั้นทาง

คณะกรรมการการกฎหมายฯของสภาฯ จึงได้มีการเสนอแนวความคิดขึ้นมาว่า ถ้าหากกลุ่มบุคคลเพศเดียวกันอยากใช้ชีวิตร่วมกัน แต่ไม่สามารถสมรสกันได้ ดังนั้นก็ควรมีการร่างกฎหมายฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่อใช้กับกลุ่มบุคคล LGBTQ โดยจะได้ไม่ต้องไปแตะกฎหมายสมรสดั้งเดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อได้แนวความคิดนี้ขึ้นมาแล้ว จึงได้เริ่มกระบวนการ “ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.” เพื่อการพัฒนาสู่กระบวนการเป็นกฎหมายขั้นต่อไป (ศิริชนก วิริยเกื้อกุล, 2561)

การตั้งพระราชบัญญัติคู่ชีวิตในกลุ่มเพศทางเลือกก็ได้มีความเห็นที่แบ่งออกเป็นสองฝ่าย โดยฝ่ายแรกนั้นไม่เห็นด้วยนักกับการร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ฉบับใหม่ล่าสุดขึ้นมา เพราะคิดว่ากลุ่มบุคคลเพศที่สามก็สมควรได้ที่มีการ “สมรส” ได้เหมือนที่ผู้ชายและผู้หญิง ที่มีการสมรสกันในมุมมองของกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยจากการร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ฉบับนี้ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขข้อกำหนด มาตรา 1448 ที่ระบุไว้ว่ามีแค่ผู้ชายกับผู้หญิงถึงจะมีการสมรสกันได้ แต่ทุกเพศไม่ว่าจะเป็น “ชาย-ชายหรือหญิง-หญิง” ก็สมควรที่จะได้รับสิทธิการสมรสเท่าเทียมกันทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์, ม.ป.ป.)

ส่วนอีกฝ่ายนั้นที่มีการเห็นด้วยกับการร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เพราะมองว่าการร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้กลุ่มบุคคลเพศทางเลือกได้ “สิทธิ” ที่ควรจะได้รับจากแต่เดิมที่ไม่มียะไรเลยจากการร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ฉบับแรกที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2556 ในยุครัฐบาลของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อย่างไรก็ตามประชาชนยังไม่ยอมรับร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ร่างฉบับแรก เพราะสิทธิที่จะได้รับจากพระราชบัญญัติคู่ชีวิตฉบับนี้มีค่อนข้างน้อยแตกต่างจากการ สมรสของผู้ชายและผู้หญิงไปอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น พระราชบัญญัติคู่ชีวิตฉบับดังกล่าวจึงไม่ได้มีการยอมรับจากคนในสังคมเป็นจำนวนมาก และได้มีการปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มาเรื่อย ๆ จนในที่สุดปี พ.ศ. 2563 ผ่านมาแล้วร่วม 7 ปีเต็มกับการแก้ไขกฎหมายเข้าสู่การร่างที่ 6 และในครั้งนี้ภาครัฐได้มีการปรับแก้ไขแทบทุกจุดจนพระราชบัญญัติคู่ชีวิต ได้รับสิทธิในระดับที่ใกล้เคียงมากกับพระราชบัญญัติคู่สมรส (วิศรุต ลินพงศพร, 2563)

จากสถานการณ์ด้านสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในเอเชียนั้นยังคงมีความน่าเป็นห่วงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชาติอาเซียนที่ยังคงกีดกันสิทธิของกลุ่มคนเหล่านี้แม้กระทั่งในบางประเทศใช้กฎหมายที่รุนแรงในการจัดการกับกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน เช่นประเทศที่ใช้กฎหมายอิสลามเป็นกฎหมายหลักในประเทศ แม้ว่าไม่นานมานี้สังคมเอเชียมีชาวดีกับชาว LGBTQ หรือชาวเลสเบียน (Lesbian) เกย์ (Gay) ไบเซ็กชวล (Bisexual) คนข้ามเพศ (Transgender) และผู้ที่ไม่กำจัดการรอบทางเพศและผู้มีสภาวะเพศกำกวม (Queer) ที่เกิดขึ้นในประเทศได้หวั่นโดยศาลรัฐธรรมนูญได้หวั่นได้ประกาศคำตัดสินที่เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายสนับสนุนการแต่งงานระหว่างเพศเดียวกัน ซึ่งทำให้ได้หวั่นจะเป็นประเทศแรกในเอเชียที่ยอมรับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศส่งผลให้ชาว LGBTQ จำนวนมากตื่นเต้นและดีใจกับความเคลื่อนไหวทางสิทธิดังกล่าวเป็นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามความเคลื่อนไหวด้านสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในอาเซียนกลับสวนทางกับกระแสในประเทศได้หวั่น เช่น

รัฐบาลสิงคโปร์ได้ประกาศห้ามไม่ให้กลุ่มคนหลากหลายทางเพศที่เป็นชาวต่างชาติหรือผู้ที่ไม่ได้รับสิทธิเป็นผู้พำนักถาวรในประเทศสิงคโปร์เข้าร่วมเดินขบวนเกย์ไพรด์พาเหรด (Pride Parade) รวมถึงกิจกรรมพิงก์ดอต (Pink Dot) โดยให้เหตุผลว่าสิงคโปร์ไม่ต้องการให้ชาวต่างชาติมีส่วนร่วมกับการเมืองภายในของประเทศสิงคโปร์ อย่างไรก็ตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ยังคงกำหนดว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเป็นสิ่งผิดกฎหมายและผู้ที่กระทำผิดต้องรับโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี แม้ว่าจะไม่ค่อยพบเห็นการดำเนินคดีนี้มากนักในปัจจุบัน ส่วนอีกชาติอาเซียนคือเวียดนามที่มีความเคลื่อนไหวด้านสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในแง่กฎหมายมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2558 โดยบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการแต่งงานและครอบครัวฉบับปรับปรุงใหม่โดยยกเลิกการห้ามแต่งงานของคนเพศเดียวกัน แต่ก็ยังคงมาตราที่ระบุว่ารัฐจะไม่รับรองสถานะการแต่งงานระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน และถูกกีดกันจากทางสังคมต่อไป (กรณวิภา, 2560)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม เพื่อทำการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยมต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน และหาข้อเสนอแนะจากทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตมัธยม ว่าเป็นอย่างไรรวมทั้งเนื่องจากกฎหมายสมรสในปัจจุบันยังไม่รองรับการจดทะเบียนสมรสของเพศที่สาม จึงทำให้สิทธิที่จะได้รับตามกฎหมายของกลุ่มคน LGBTQ ไม่ได้รับความเท่าเทียมกันดังปรากฏในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1448 การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้ ที่ทำให้กลุ่ม LGBTQ ไม่สามารถสมรสกันได้ จนทำให้กลุ่ม LGBTQ ขาดสิทธิที่จะได้มาตามประมวลกฎหมายฉบับดังกล่าว (พรชัย ปานอ่อน, 2559, น. 118) ดังนั้นผู้วิจัยต้องการทราบถึงความคิดเห็น ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม ที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยมกับปัจจัยส่วนบุคคลตาม ภูมิภาค อาชีพ ระดับมัธยมศึกษา การยอมรับกลุ่มบุคคลเพศที่สาม การรับรู้ถึงพระราชบัญญัติคู่ชีวิตคู่ชีวิตของเพศหลากหลาย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพระราชบัญญัติคู่ชีวิตให้เป็นไปตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

งานวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการใช่วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรได้แก่ นักเรียนโรงเรียนราชวินิตมัธยม ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้นจำนวนประชากร 958 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา (2560))

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม จำนวน 282 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้สูตร ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) กำหนดขึ้นความเชื่อมั่น 95% ในการคำนวณหา (ภัทรานิษฐ์ เหมาะทองและวนิดา ทองโคตรและสุพรรณิ อึ้งปัญสดวงศ์, 2560, 2)

3. การสุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในบริเวณโรงเรียนราชวินิตมัธยม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน โรงเรียนราชวินิตมัธยม(ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) ประกอบด้วย ภูมิลำเนา เพศ อายุ ระดับมัธยมศึกษา ประสบการณ์ในการถูกละเมิด การยอมรับ การรับรู้พระราชบัญญัติคู่ชีวิต

ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert scale) ซึ่งมีการกำหนดคะแนนออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาพระราชบัญญัติคู่ชีวิตให้เป็นไปตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตมัธยม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน

2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ทางด้านโครงสร้างข้อคำถามและเนื้อหา

3. สร้างแบบสอบถามและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แล้วนำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหาและปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. โดยการหาค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่น จากการทดสอบเครื่องมือโดยใช้การทดลองแจกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงจำนวน 30 คน คือ นักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาช (Cronbach's Alpha) ซึ่งได้เท่ากับ 0.948

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การศึกษาในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 282 ชุด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ข้อมูลหรือบทความ จากหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตำราเรียน เอกสารประกอบการเรียน รวมถึงงานวิจัยภายในประเทศ และงานวิจัยในต่างประเทศ ตลอดจนวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ครบถ้วนแล้ว คณะผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามซึ่งมีความถูกต้องสมบูรณ์มาลงรหัสตามวิธีการวิจัยทางสถิติ และดำเนินการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจากนั้นนำผลที่ได้มาทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติเพื่ออธิบายความหมายต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequencies) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics) เป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์ถึงลักษณะของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม โดยใช้ Independent Sample T-test และ One Way-ANOVA

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนคติต่อพระราชบัญญัติคู่วิถีตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยมโดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยชิ้นนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 282 คน ซึ่งแบ่งตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้ คือ ภูมิภาคของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด 144 คน ร้อยละ 51.1 รองลงมา ภาคเหนือ จำนวน 40 คน ร้อยละ 14.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 29 คน ร้อยละ 10.3 ภาคใต้จำนวน 29 คน ร้อยละ 10.3 ภาคตะวันตก จำนวน 22 คน ร้อยละ 7.8 และ ภาคตะวันออกจำนวนน้อยที่สุด 18 คน ร้อยละ 6.4 ผู้ตอบเพศของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศชายจำนวนมากที่สุด 121 คน ร้อยละ 49.2 เพศหญิงจำนวน 94 คน ร้อยละ 33.3 และ เพศทางเลือกจำนวนน้อยที่สุด 67 คน ร้อยละ 23.8 อายุของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 16 ปี จำนวนมากที่สุด 101 คน ร้อยละ 35.8 อายุ 17 ปี จำนวน 82 คน ร้อยละ 29.1 อายุ 18 ปี จำนวน 75 คน ร้อยละ 26.6 และอายุ 19 ปี จำนวนน้อยที่สุด 24 คน ร้อยละ 8.5 ระดับศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 104 คน ร้อยละ 36.9 ของมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน ร้อยละ 33.0 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนน้อยที่สุด 85 คน ร้อยละ 30.1 ท่านยอมรับให้มีการจดทะเบียนคู่ชีวิตของเพศหลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ท่านยอมรับการจดทะเบียนคู่สมรส จำนวนมากที่สุด 226 คน ร้อยละ 80.1 ไม่ยอมรับ จำนวน 13 คน ร้อยละ 4.6 ไม่แน่ใจ จำนวนน้อยที่สุด 43 คน ร้อยละ 15.2 ท่านรู้เรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิตคู่ชีวิตของเพศหลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ที่ Facebook/Instagram/Twitter จำนวนมากที่สุด 178 คน ร้อยละ 63.1 ที่ข่าวจำนวน 50 คน ร้อยละ 17.7 ที่เพื่อนหรือคนรู้จักบอก จำนวน 53 คน ร้อยละ 18.8 และผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ที่อื่นๆ จำนวนน้อยที่สุด 1 คน คิดเป็นร้อยละ

2. ทศนคติต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม

ด้าน	ระดับทัศนคติ		
	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน	4.2545	0.37529	ชอบมากที่สุด
ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน	4.2750	0.40785	ชอบมากที่สุด
ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน	4.2135	0.42739	เห็นด้วยที่สุด
รวม	4.2476	0.40351	ชอบมากที่สุด

ตารางที่ 1 ระดับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม

พบว่าทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยรวมอยู่ในระดับชอบมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ข้อที่เฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน มีค่าเฉลี่ย 4.2750 อยู่ในระดับชอบมากที่สุด รองลงมาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน มีค่าเฉลี่ย 4.2545 อยู่ในระดับชอบมากที่สุด และสุดท้ายด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน มีค่าเฉลี่ย 4.2476 และพิจารณารายประเด็น ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน เช่น การเรียกร้องสิทธิของเพศที่สามจะมีประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตของไทย, ในปัจจุบันมีการเรียกร้องเกี่ยวกับสิทธิของเพศที่สามมากขึ้น ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนเช่น คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ (\bar{X} = 4.51), ค่านิยมในปัจจุบันที่ยอมรับการใช้ชีวิตคู่ของเพศเดียวกัน (\bar{X} = 4.24), ท่านเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตในปัจจุบัน (\bar{X} = 4.00) 3. ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิมนุษยชนอาเซียนเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ประเทศในอาเซียนควรให้ความสำคัญ (\bar{X} = 4.43), ตามประมวลกฎหมายของไทยเพศที่สามมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน (\bar{X} = 4.32), กฎหมายการจดทะเบียนสมรสในปัจจุบันอนุญาตเฉพาะเพศชายและหญิงเท่านั้น (\bar{X} = 3.34)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า

ภูมิฐานะที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 0.534 และค่า Sig = 0.750 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

เพศที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 1.594 และค่า Sig = 0.205 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

อายุที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 1.850 และค่า Sig = 0.138 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 2.718 และค่า Sig = 0.068 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

การยอมรับให้มีการจดทะเบียนคู่ชีวิตของเพศหลากหลายที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 7.142 และค่า Sig = 0.001 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

การรับรู้ถึงพระราชบัญญัติคู่ชีวิตคู่ชีวิตของเพศหลากหลายที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F-test = 1.276 และค่า Sig = 0.283 ซึ่งค่า Sig มีค่ามากกว่า 0.05)

4. แนวทางในการพัฒนา พระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนมีดังต่อไปนี้

1. ควรมีการผลักดันให้มีการจดทะเบียนสมรสในทุกเพศ และทำให้ได้สิทธิหลังการจดทะเบียนเท่าเทียมกันในคู่ชีวิต ชายและหญิง หรือเพศที่สาม ที่ได้รับการจดทะเบียนสมรส

2. อยากให้ประเทศไทยยอมรับในเพศที่สาม เคารพสิทธิของแต่ละบุคคล เพราะว่าธรรมชาติไม่ได้กำหนดให้มีสองเพศเท่านั้น คือ ชายและหญิง และความรักธรรมชาติไม่ได้กำหนดว่าต้องเป็นชายหรือหญิงที่รักกันได้เท่านั้น

3. ควรเปลี่ยนกฎหมายคู่ชีวิตของเพศที่สาม หรือเพศทางเลือกในปัจจุบันเพราะยังมีความไม่เท่าเทียมเท่าชายและหญิง ทุกคนควนได้รับการยอมรับและได้รับสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน

ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินนโยบายพระราชบัญญัติคู่ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ได้แก่

1. ควรแก้ไขข้อกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันให้เหมือนกับการสมรสของเพศชายและเพศหญิงที่ใช้ในปัจจุบัน

2. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชนในอาเซียน มาใช้ในการกำหนดกฎหมายของประเทศไทยเพื่อความเสมอภาคและเท่าเทียม

ทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยรวมอยู่ในระดับชอบมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน และด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนและ ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม รวมทั้งสิ้นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความรู้สึก ทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยรวมอยู่ในระดับชอบมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ได้แก่ คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ และรองลงมาค่านิยมในปัจจุบันที่ยอมรับการใช้ชีวิตคู่ของเพศเดียวกัน และสุดท้ายได้แก่ ท่านเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิต ตามลำดับ

3. ด้านพฤติกรรม ทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม โดยรวมอยู่ในระดับชอบมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ได้แก่ สิทธิมนุษยชนอาเซียนเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ประเทศในอาเซียนควรให้ความสำคัญและรองลงมาตามประมวลกฎหมายของไทยเพศที่สามมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน และสุดท้ายได้แก่ กฎหมายการจดทะเบียนสมรสในปัจจุบันอนุญาตเฉพาะเพศชายและหญิงเท่านั้น ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม ได้แก่ การยอมรับให้มีการจดทะเบียนคู่ชีวิตของเพศหลากหลายที่แตกต่างกัน และปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม ได้แก่ ภูมิลำเนา เพศ อายุ ระดับการศึกษา และการรับรู้ถึงพระราชบัญญัติคู่ชีวิตคู่ชีวิตของเพศหลากหลาย

แนวทางในการพัฒนาพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน มีดังนี้ คือ ผลักดันให้มีการจดทะเบียนสมรสเท่าเทียมกัน การเคารพสิทธิของบุคคลหลากหลายทางเพศ ปรับเปลี่ยนแก้ไขกฎหมายคู่ชีวิตให้มีความเท่าเทียมชายและหญิง รวมทั้งในส่วนของภาครัฐแก้ไขข้อกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน และควรให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชนในอาเซียนมาใช้ในการกำหนดกฎหมาย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาเรื่อง ทศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลัก สิทธิมนุษยชนอาเซียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยมสามารถอภิปรายผลการศึกษาโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับปานกลาง ที่ผลการทดสอบเป็นเช่นนี้เพราะว่า เนื่องจากประเทศไทยยังไม่เป็นที่ยอมรับกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศและยังมีคนจำนวนมากที่ไม่เข้าใจในเรื่องสิทธิของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ ทำให้เกิดการเรียกร้องสิทธิเกิดขึ้น ซึ่งในการออกมาเรียกร้องครั้งนี้กลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศต้องการออกมาเรียกร้องสิทธิในความเท่าเทียมและความเสมอภาค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ และพระมหาอรุณ ปญญารุโณและสุภัตรา สันติรุ่งโรจน์, 2562) ได้ศึกษา ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ได้มีการต่อสู้เรียกร้องในเรื่องความเท่าเทียมและ ความเสมอภาคระหว่างเพศของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศมาอย่างยาวนาน

2. ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียนโดยรวมอยู่ระดับชอบมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ อยู่ในระดับชอบมากที่สุด ที่ผลการทดสอบเป็นเช่นนี้เพราะว่า ความรักไม่ได้จำกัดแค่เฉพาะเพศชายกับเพศหญิงเท่านั้น แต่ทุกเพศสามารถมีความรักกันได้และสามารถใช้ชีวิตอยู่เคียงคู่กัน หากแต่กฎหมายสมรสของไทยไม่รองรับการแต่งงานหรือการใช้ชีวิตคู่ของคนในเพศอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชวินโรจน์ ธีรพัชรพร และภาณุมาศ ชัดเงางาม, 2560) ได้ศึกษาสิทธิความเสมอภาคในการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลาย ทางเพศในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การกีดกันคู่รักหลากหลายทางเพศมิให้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันเป็นกฎหมายหลักว่าด้วยครอบครัวของประเทศไทย ย่อมถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งรสนิยมทาง เพศและอัตลักษณ์ทางเพศ และขัดกับหลักนิติสังคมรัฐที่ให้ หลักการว่า รัฐ

มีหน้าที่ต่อสังคมในการสร้างหรือแก้ไขกฎหมาย ให้สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานของพลเมืองของรัฐ ถึงแม้ว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อาจมีร่องรอย แห่งความไม่เสมอภาคทางเพศ

3. ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคู่ชีวิตตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชนอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อมีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ สิทธิมนุษยชนอาเซียน เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ประเทศในอาเซียนควรให้ความสำคัญ อยู่ในระดับเห็นด้วยที่สุด ที่ผลการทดสอบ เป็นเช่นนี้เพราะว่า มนุษย์ต้องการแสดงออกถึงความต้องการของตนเอง ซึ่งเป็นสิทธิของมนุษย์ไม่ว่า จะกิริยาอาการที่แสดงออกทางร่างกาย ความคิด หรือความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตน ซึ่งเป็นสิทธิที่มีมาตั้งแต่กำเนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีปฏิญญาอาเซียนว่า ด้วยสิทธิมนุษยชนที่แสดงเจตนารมณ์ของอาเซียนในการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พลตำรวจเอก วุฒิ ลิปตพลลภ, 2558) ได้ศึกษา หลักสิทธิมนุษยชนกับ ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า สิทธิที่ติดตัวคนทุกคนมาแต่เกิด ไม่สามารถถ่ายโอนให้แก่กันได้ อยู่เหนือกฎหมาย และ อำนาจใดๆ ของรัฐทุกรัฐ สิทธิเหล่านี้ได้แก่ สิทธิในชีวิต ห้ามฆ่า หรือทำร้าย ต่อชีวิต ห้ามการค้ามนุษย์ ห้ามทรมานอย่างโหดร้าย คนทุกคนมีสิทธิในความเชื่อ มโนธรรม หรือ ลัทธิทางศาสนา ทางการเมือง มีเสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก หรือการสื่อ ความหมายโดยวิธีอื่น สิทธิมนุษยชนเหล่านี้ไม่จำเป็นต้อง มีกฎหมายมารองรับ สิทธิเหล่านี้ก็ดำรงอยู่ ซึ่งอย่างน้อยอยู่ในมโนธรรมสำนึกถึงบาปบุญคุณโทษที่อยู่ในตัวของ แต่ละคน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้
 - 1.1 รัฐควรให้สิทธิ ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันแก่กลุ่ม LGBTQ หรือ กลุ่มเพศ ทางเลือก เพื่อให้ประเทศไทยดำเนินตามหลักสิทธิมนุษยชน
 - 1.2 ควรเผยแพร่และสร้างความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ และหาแนวทาง ในการส่งเสริมสถาบันครอบครัว รวมทั้งค่านิยมสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ
 - 1.3 ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการสมรส เพื่อให้มีการสมรสของบุคคลทุกเพศได้ อย่างเท่าเทียมกัน

เอกสารอ้างอิง (References)

กรณีศึกษา. (2560). สถานการณ์ “สิทธิ LGBTQI” ในอาเซียนย้ำแยะ. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2560, จาก <https://news.mthai.com/world-news/570070.html>.

- ชวินโรจน์ อธิพัชรพร และภาณุมาศ ชัดเงางาม. (2560). *สิทธิความเสมอภาคในการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย*. สืบค้น 10 กรกฎาคม 2560, จาก http://www.ar.or.th/ImageData/Magazine/10046/DL_10332.pdf?t=636422760773190331.
- ณัฐวดี ชัยสายัณห์. (2558). *แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายคู่ชีวิต*. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2560, จาก <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2558/b190075.pdf>.
- ดร.นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (ม.ป.ป.). *แนวคิดเรื่อง "ความหลากหลายทางเพศ"*. สืบค้น 15 สิงหาคม ม.ป.ป., จาก https://www.sac.or.th/main/uploads/article/2017_20170918142809-1.pdf.
- ทรานิชษฐ์ เหมะทองและวนิดา ทองโคตรและสุพรรณิ อึ้งปัญญาตวงศ. (2560). *การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane (Determining the sample size by the Yamane's formula)*. สืบค้น 18 มิถุนายน 2560, จาก http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_9_Yamane.pdf.
- นางสาวอิกิรัตน์ นิยมไทย. (2562). *ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ตอนที่ ๑ แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายคู่ชีวิต*. สืบค้น 5 กรกฎาคม 2560, จาก https://www.senate.go.th/assets/portals/93/fileups/272/files/S%E0%B9%88ub_Jun/10reform/reform65.pdf.
- ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา. (2560). *ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษาจำนวนประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม*. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2560, จาก https://data.boppobec.info/emis/schooldataview.php010720050&Area_CODE=101701?SchoolID=1.
- วิศรุต สิ้นพงศพร. (2563). *อธิบาย พ.ร.บ.คู่ชีวิต vs สมรสเท่าเทียม ตรามาแล้วสำคัญที่จะมีผลต่อชีวิตของกลุ่ม LGBT*. สืบค้น 10 มิถุนายน 2560, จาก <https://workpointtoday.com/15explainer-lgbt/>.
- ศิริชนก วิริยเกื้อกุล. (2561). *สิทธิการสมรสระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน*. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2560, จาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>.